

De zaal met duizend spiegels.

(Een oud verhaal, naverteld. Gelezen in het tijdschrift "Volzin", Jan.2018)

In een vreemd, ver land, was er een tempel en in die tempel was een zaal met duizend spiegels. Waarom was die zaal er? Er stond geen uitleg bij, geen gebruiksaanwijzing. Het was alleen maar een tempel met een zaal vol spiegels. Als je daar stond, zag je jezelf tienduizenden malen terug, want iedere spiegel reflecteerde ook weer de reflecties in andere spiegels.

Misschien was dat de bedoeling? Mij de vraag voor te leggen: "Wie ben jij eigenlijk, los van alle beelden en verwachtingen, die anderen van je hebben?" Maar, zoals gezegd: er stond geen uitleg of gebruiksaanwijzing bij.

Op een dag kwam toevallig een hond in deze zaal. Hij zag duizenden honden om zich heen, werd angstig en kwaad, liet zijn tanden zien en gromde dreigend. Alle duizend honden lieten hem nu hun tanden zien en gromden kwaad. Dat maakte de hond razend van woede en agressie; maar dat werd weer beantwoord door duizenden woedende en agressieve honden. Tenslotte werd de hond gek van woede en uitputting en viel voor dood op de grond neer. Hij werd weggedragen.

Een paar weken later kwam er weer een hond in de zaal. Zij keek en zag duizenden medehonden. Vol enthousiasme begon ze te kwispelstaarten en vriendschap uit te stralen. En de duizenden honden beantwoordden dat met kwispelstaarten en vriendelijkheid. Dat versterkte haar vreugde en dat versterkte weer de vreugde van de duizenden honden rondom haar. Toen ze eindelijk door een monnik uit de tempel verwijderd werd, ging zij weg als de meest gelukkigste hond ter wereld.

Leo Raph. A. de Jong o.p.

P.S. Ik ben ooit in zo'n spiegelzaal geweest. Het is bij Jerusalem, in het Holocaustmuseum Jat Vasjem: "*een gedachtenis en een naam*", voor de vermoorde Joden. In de zaal, waar het ontzaglijke aantal Joodse kinderen wordt herdacht, brandt een kaars. Maar vele spiegels in de zaal weerkaatsen het licht, zodat je omgeven wordt door duizenden kleine, bewegende lichtjes. En over de geluidsinstallatie worden constant de namen genoemd van de onschuldige en vaak onwetende tienduizenden kinderen, die vermoord werden door het Nazi-regiem. Een lichtje en een naam.

=====